

Una imatge per als arxius (novembre del 2010): els directius de les caixes d'Extremadura i Cantàbria. Al centre, el president de la CAM, Modesto Crespo.

La CAM viu el moment més delicat. Repudiada pels socis de Banco Base a causa de la seua exposició al sector immobiliari i els índexs de morositat, el Banc d'Espanya busca a la desesperada una eixida per a la caixa alacantina, mentre que la Generalitat Valenciana actua de convidat de pedra.

La CAM, a tot o res

La setmana passada, el procés de reestructuració de les caixes d'estalvis va ensopegar inesperadament, per culpa de la Caja de Ahorros del Mediterráneo (CAM). L'entitat valenciana, que fins l'any passat era la quarta caixa més important de l'estat espanyol, navegava –a l'hora de tancar aquesta edició– en

una situació d'indefinició absoluta. A mitjan setmana s'havia fet miques el sistema institucional de protecció (SIP) que havia de desembocar en la creació del Banco Base. La trencadissa, que posa en evidència la feblesa de la unió gestada fa onze mesos, es va consumir dimecres, quan les assemblees de Cajastur, Caja Extremadura i

Caja Cantabria van rebutjar quasi per unanimitat d'unir-se a la CAM.

El rovell de l'ou de les desavinences són les necessitats de finançament que havia de comportar la integració de la caixa alacantina per a l'entitat resultant. Si s'haguera dut a terme el matrimoni a quatre bandes, Banco Base s'hauria trobat abocat a demanar al fons de reestructuració d'ordenació bancària (FROB) 2.784 milions d'euros, a causa sobretot de la CAM. L'entitat presidida per Modesto Crespo ha vist com, d'ençà que se signà el protocol de fusió, es deterioraven

els seus índexs de morositat, resultats, marges i reserves, la qual cosa ha portat els seus socis virtuals a reconsiderar la unió. Amb les xifres damunt la taula, la CAM esdevenia un plat massa indigest per a asturians, extremerys i càntabres. Amb la CAM dins el Banc Base, les necessitats de recapitalització eren tan altes que, a la pràctica, significaven deixar el control del nou banc a mans del FROB.

Expulsada de Banco Base –tot esperant, això sí, que s'acleara jurídicament qui pot fer ús del nom–, la CAM ha quedat abocada al penya-segat. En el moment de tancar aquesta edició, no cessaven les reunions i contactes, a Madrid i Alacant, per tal de permetre una eixida a la CAM i evitar que aquesta ensopagada pugna encomanarse al mercat financer i generar una crisi de confiança com les de l'any passat. Una de les opcions és que l'entitat reclame al FROB els fons que li calen per a recapitalitzar-se. Això, a la pràctica, voldria dir nacionalitzar la caixa –que esdevindria banc– i perdre'n el control executiu. D'aquesta manera, la CAM podria mantenir les senyes d'identitat. L'altra opció seria l'adquisició de la caixa per part d'alguns dels grans bancs de l'estat. BBVA, Banco Popular, “la Caixa”, Sabadell i, especialment el Banc Santander apareixen en les travesses. El banc que dirigeix

Emilio Botín podria fer servir la CAM per a estendre la xarxa en un territori on fins ara ha tingut una penetració limitada.

Ni caixa ni faixa. Siga com siga, el futur de la caixa alacantina ha quedat a mans del Banc d'Espanya. El regulador no tolerarà ni un ensurt més en un procés de reestructuració que és seguit amb lupa en l'àmbit internacional. Els gestors de la CAM han perdut tota la credibilitat als ulls de Madrid i ara serà la institució que dirigeix Miguel Ángel Fernández Ordóñez qui gestionarà i resoldrà *manu militari* aquesta patata calenta.

L'episodi ha suscitat una profunda consternació entre la classe empresarial valenciana i molt especialment entre els agents econòmics de les comarques d'Alacant. En onze mesos, han passat de disposar de la quarta caixa de l'estat a tenir una entitat completament intervinguda des de Madrid i sense cap marge de maniobra. La tutela que el Banc d'Espanya exerceix des de la setmana passada sobre la CAM deixa completament al marge uns agents locals que anteriorment ja havien vist amb mals ulls la cessió de poder a Cajastur. Si la integració en el Banco Base constituïa una claudicació davant els asturians, la nacionalització a través del FROB o l'absorció per part

d'un banc és vista com una derrota incontestable. Tot plegat ocorre, a més a més, mentre Bancaixa fa passos decidits cap a la integració definitiva en Bankia, un banc que a la pràctica és controlat per Rodrigo Rato.

L'enuig és tan fort que els empresaris apunten directament la Generalitat Valenciana com a responsable subsidiari del darrer episodi del desmantellament del sistema financer valencià. Els empresaris no perdonen que el govern Camps –que durant les primeres hores va reaccionar al trencament del SIP tot responsabilitzant-ne José Luis Rodríguez Zapatero– se n'haja mantingut al marge en un moment en què es requeria influència política per a no deixar caure la CAM sota el control del Banc d'Espanya, com si es tractara d'una Caja Castilla-la Mancha. Fins i tot veus del Partit Popular a Alacant, on Camps sempre ha tingut dificultats per a consolidar-se, han mostrat obertament el seu malestar. Recorden, aquestes veus, que el president de la Generalitat va maniobrar el 2007 per a desallotjar el sector zaplanista de la caixa d'estalvis i prendre'n el control, i ara ha estat incapaç de fer valer la seua influència per a minimitzar els danys sobre els interessos valencians.

Violeta Tena

Breus

Catalunya resisteix l'espoliació com pot, diu el 'Financial Times'

El pla d'austeritat de l'executiu d'Artur Mas per a reduir el deute públic traspasa fronteres. Arran d'una conferència del president de la Generalitat a Madrid, el diari britànic *The Financial Times* es feia ressò de la situació crònica de penúries que viu el país, producte del dèficit fiscal. Aquesta publicació xifra el dèficit català respecte a l'estat en un 9% del PIB.

L'article, titulat “Catalonia resists mad austerity”, es fa ressò de la petició de Mas de tenir veu i vot en el trasvasament de diners des de Catalunya cap a Espanya, com passa actualment

El diari *Financial Times* es fa ressò de l'espoliació fiscal que pateix Catalunya.

a Europa amb la retirada dels fons de cohesió, prevista per al 2013. El periodista sentència que “és impossible que algunes regions puguin posar diners sobre la taula de forma indeterminada sense rebre res en canvi”.

La candidatura de José V. González a Cierval pren cos

Arriben vents de canvi a la patronal valenciana. José Vicente González, fins ara president de la patronal provincial de València, CEV, fa maniobres per a convertir-se en el nou líder de Cierval a partir de l'estiu, quan és previst que es facen unes eleccions que posarien punt final al mandat de Rafael Ferrando, líder patronal valencià durant dotze anys. Tot esperant la convocatòria dels comitès, González ja ha lligat el suport de la patronal alacantina Coepa, que ocuparia la secretaria general de Cierval, fins ara controlada pel castellanenc Rafael Montero.